

PARANORMALE STEMMEN, DE BETEKENIS VAN MUZIEK, AUTISME

Rotterdam, 10 mei 1983

Aan het begin van elke avond, als u er zult wezen, maken we u erop attent dat we niet alwetend of onfeilbaar zijn. Het is veel prettiger dat u zelf nadenkt en desnoods uw eigen fouten maakt, dan dat u ánderen klakkeloos navolgt. En dat geldt ook voor ons. Denkt u alstublieft ook zelf na. Zou u een fout kunnen maken, er zou iets zijn wat u anders ziet, het is érg belangrijk dat elke mens zijn eigen mening vormt of zijn eigen ontwikkeling doormaakt.

Wat betreft een onderwerp voor vanavond, ik heb er geen in het bijzonder in gedachten. Wanneer u een bepaalde richting uit wilt, kunt u dat nu zeggen.

❖ *Ja, ik zou graag van u willen weten hoe u denkt over de registratie van paranormale stemmen op de bandrecorder. Anderhalf jaar ben ik daar nu mee bezig. En de ene keer denk ik aan een psychokinese; het zóu onbewust op de band brengen van deze stemmen. Anderzijds is de inhoud van de stemmen semantisch: kernachtig, waaruit zou kunnen blijken dat ik contact heb met een transcendentale wereld of hoe je dat ook noemen wilt, een hiernamaals. Gaarne zou ik van u willen weten wat u daarvan denkt?*

Nou, we kunnen er wel iets over zeggen, dan hebben we meteen een begin, hè. Kijk, het opnemen van paranormale stemmen, dat kan op verschillende wijzen geschieden. De enige wijze, waarop je met enige zekerheid kunt zeggen dat het stemgeluid wat komt paranormaal is, is, wanneer je werkt met een condensator, luchtcondensator, variabel veld, opgesteld in een kooi van Faraday. En dan dus een versterkingsfactor gebruikt van ongeveer 100.000. In dergelijke gevallen krijg je verschijnselen, die, wanneer ze goed zijn, toch heel erg veel doen denken aan bijvoorbeeld de stemmen, die ontstaan bij ruis, bij bandverschuiving, als je naast een radiostation afstemt. Die ook kunnen ontstaan, wanneer je gewoon werkt met een kleine diode, oscillator, op bijvoorbeeld een normale bandrecorder.

In al deze gevallen is er sprake van een lichte variatie op een bestaand elektrisch veld. Dit laatste kan eventueel ook als magnetisch veld worden uitgelegd, maar meestal geschiedt het toch wel in het elektronisch gedeelte.

Wanneer we kijken, hoe het mogelijk is. Er zijn veel entiteiten, die nog betrekkelijk dicht bij deze wereld leven. En dergelijke persoonlijkheid, die beschikt over energieën, die vergelijkbaar zijn met de heel zwakke elektrische kracht, maar wel met zeer sterke en grote pulsatiemogelijkheden. En hij kan zelfs

onder omstandigheden magnetische veranderingen veroorzaken. Het zijn - tussen haakjes - ook déze verschijnselen, die bepaalde spookhuizen vaak hun bijzondere sfeer geven.

Als je dat goed opmeet, dan zul je daar zien, dat wármte onttrokken wordt aan de omgeving, maar die gelijktijdig wordt omgezet in elektrische spanning, hetzij statisch, hetzij dus fluctuerend. Als ik té technisch word, dan hoor ik graag een noodkreet uwerzijds.

Wanneer u dus stemmen opvangt, dan zijn dit oscillaties, die veróorzaakt worden doordat iemand zijn éigen kracht toevoegt aan een bestaand veld. En hij zal dit meestal doen in overeenstemming met de tijdsequentie, waarin 'ie leeft. Dat betekent dat soms een hele zin één kort geluid schijnt te zijn. In andere gevallen hoort u een aantal trage krakingen, die, wanneer u de band veel sneller afspeelt, ineens toch samenvloeien tot een stemgeluid. De boodschappen, die worden doorgegeven, zullen over het algemeen beperkt zijn. Een langere lezing bijvoorbeeld kun je op deze manier nog niet doorgeven.

Er zijn eenvoudig geen mogelijkheden voor.

Het blijft dus beperkt tot kreten, uitroepen, zeer korte mededelingen en boodschappen. Zolang dit het geval is, is de mogelijkheid van paranormaal ingrijpen - uitgaande natuurlijk van absolute eerlijkheid van de experimentator en het niet aanwezig zijn van allerhand interferentiemogelijkheden door zenders in de buurt - dan mogen we zeggen dat de kans dat een páranormale oorsprong bestaat, ongeveer vier op vijf is.

Er blijft dan één factor over. U hebt die zelf al een tikje aangestipt; u hebt namelijk zelf ook een sterke psychische uitstraling. Daar u op aarde leeft, is voor u het manipuleren van kleine spanningen in uw omgeving eigenlijk normaal.

Zou u dit geconcentreerd doen, dan is het mogelijk dat een dergelijk iets terecht komt in een versterkertje, terecht komt in bijvoorbeeld in een trillinggevoelig materiaal. Het maken van de zogenaamde stralingfoto's e.d. door handoplegging of eenvoudig door het opstellen van een plaat, afgesloten en wel in het duister. Dat is dus over het algemeen een verschijnsel, waarbij je van psychokinese kunt spreken: overdracht van bepaalde psychische kwaliteiten.

In uw vraag zegt u: ja, in hoeverre is het betrouwbaar? Als tegenvraag zou ik willen zeggen: hoe betrouwbaar acht u het weerbericht van de Bilt voor de omstandigheden ter plaatse?

M.a.w. er is vanuit het standpunt van degene, die de boodschap geeft, wel betrouwbaarheid. Maar zij is maar vaak cryptisch. Ze is té kort geformuleerd. Zij houdt rekening met de persoon die de boodschap opstelt, niet met de indruk, die gewekt wordt bij de ontvanger. Het betekent dat de betrouwbaarheid van dergelijke boodschappen over het algemeen nogal klein is, tenzij het gaat om namen.

Wanneer iemand zijn éigen naam geeft, dan is dat een deel van zijn eigen persoonlijkheid, iets waarmee hij zich geïdentificeerd heeft. Daarin komen weinig of geen verrassingen voor. Gaat het om uitdrukking van een toestand, een gevoel, dan kunt u zeggen: welbehagen en onbehagen komen wel duidelijk door. Maar wanneer iemand spreekt over een lichte wereld, dan weet je eigenlijk niet waar 'ie het over heeft. Dito, dito, wanneer 'ie het heeft over een duistere. Want hier gaat het om zuiver persoonlijke ervaringen en zoals u weet is het zelfs voor u heel erg moeilijk om uw gevoelens duidelijk uit te drukken. Ik wil eindigen, want het is

nou, dacht ik, niet iets om een uur over door te blijven emmereren. Ik heet ook geen Fred (gelach), hè, maar mijn oordeel is kort dit: als experiment, ongetwijfeld waardevol. Het maakt verdere ontwikkelingen en juistere interpretaties mogelijk.

Het feit dat er nog géén voldoende mogelijkheid is tot schifting, mag daarbij geen hinderpaal zijn, want al doende kan men alleen maar leren.

Vanuit mijn standpunt zijn er op het ogenblik betere en andere wegen om met de mensen in contact te treden. Ik weet echter dat dat voor heel veel entiteiten niet geldt. En het zou niet meer dan redelijk zijn dat er voor hen een uitlaat zou worden geschapen. Ik stel mij voor dat over een aantal jaren de mogelijkheid bestaat om een soort computer te bouwen, waarbij het mogelijk is in een afgeschermd gedeelte daarvan een zodanige draaghoogte genereren dat entiteiten met zeer weinig moeite daar hun boodschappen kunnen vastleggen, die dan bovendien onmiddellijk worden aangepast aan uw eigen gehoorfrequentie, aan uw eigen tijdsbesef. Wanneer het zover is gekomen, dan kan elektromechanisch a.h.w. een bewijs worden geleverd voor het bestaan van geestenwerelden.

En dan komt men vanzelf bij de volgende trap van moeilijkheid: is degene die zegt dat 'ie Jan heet nu Jan of is het Piet, die een aardigheidje uithaalt, dan wel is het misschien Willem, die probeert op die manier wat extra energie en wat extra sympathie op te doen. Maar die drempel zult u pas kunnen overschrijden, wanneer eerst door het experiment men het contact dermate geïntensifieerd heeft en zo duidelijk weet hoe men moet werken met dergelijke impulsen, dat men zijn eigen impulsen verder kan gaan aanpassen. Voldoende?

❖ *Ja hoor, uitstekend.*

Nou, dat was dat. En had iemand nog wat anders?

❖ *Ik weet niet of het onderwerp uitvoerig genoeg is, maar ik zou graag willen weten wat is de functie van muziek?*

Ja, de meeste onderwerpen die ons bereiden, eh, bereiken - neemt u me niet kwalijk - bereiken ons in de vorm van vragen. Is dit niet het geval, dan worden ze ons gegeven in de vorm van beweringen, waarvan men onzerzijds een bevestiging verlangt.

U moet me dat niet kwalijk nemen, maar dat is de praktijk.

En aangezien we toch bezig zijn gegaan met dergelijke, zeg maar, korte onderwerpjes, lijkt muziek me nog niet eens zo'n bijzonder vreemd onderwerp.

Laten we dan beginnen bij het begin. Ritmen zijn voor het menselijk bestaan erg belangrijk. De mens heeft éigen lichaamsritmen, hij heeft ook bepaalde psychische ritmen. Op het ogenblik dat van buiten een ritme wordt toegepast, krijgen wij veranderingen in deze structuur, die zich kunnen uiten in het ontstaan van beelden in het ik, maar evengoed in het oprijzen van emoties. In sommige gevallen zelfs een confrontatie met jezelf of met verder niet te noemen energieën of krachten, die buiten de menselijke wereld bestaan. Dat is al zó oud, dat de eerste sjamaan, die ooit geprobeerd heeft met de krachten der natuur te werken, al werkte met een gespannen vel op een hoepel en daarmee voor zichzelf een ritme tot stand bracht, dat hem langzaam maar zeker een bepaalde graad van verrukking deed bereiken.

De basis van álle muziek, hoe vreemd het ook moge klinken, is nog steeds dat ritme. En u kunt het aan uzelf merken. Wanneer u te maken heeft met driekwartsmaat, vierkwartsmaat, varianten daarop, ach, dan is dat allemaal vloeiend, dat absorbeert u gemakkelijk. Krijgt u te maken met bijvoorbeeld vijf-

twaalf, dan wordt het al heel iets anders. En wanneer men begint met zestienden er tussendoor te gooien, dan kan het zelfs voor de toehoorder erg verwarrend werken. Er is dan een breuk in een gewend ritmepatroon ontstaan. En dat is eigenlijk van veel groter belang dan het melodisch patroon, omdat hierdoor de wrevel kan worden gewekt of een bepaalde ontspanning of zelfs een toestand van werkelijkheidsvervreemding.

Het zal u duidelijk zijn dat de muziek in zichzelf ook melodisch een grote betekenis heeft. Daarmee bedoel ik niet dat elke melodie vloeiend behoort te zijn, maar wel dat er een kénbaar thema aanwezig moet zijn. En dat is ook weer voor een mens iets, waaraan hij zich weer kan gewennen. Wanneer een thema steeds terugkomt, dan herháált zich de indruk en het zich herhálende thema geeft a.h.w. de hoofdstemming aan, de emotionele indruk, die ontstaat.

U zult zeggen: ja, maar waarom dan melodie, als je het met trommels ook kunt doen. De melodie bestaat uit een groot aantal verschillende vibraties. Wanneer u zich alleen eens gaat realiseren, hoe dezélfde toon, gespeeld op een viool, geblazen door een hobo, door een klarinet, of door een koperinstrument, zeg een kornet, hoe sterk die trillingen in hun bóventonen verschillen - men zegt dan klank, kleur, maar het zijn in feite de boventonen - dan kunt u gaan begrijpen waarom een orkest tot een aantal samenwerkende musici altijd veel méér presteren dan een enkeling. Hun indruk is namelijk veelvoudiger.

Een solist kan ontzettend goed spelen en kan iedereen boeien.

Of het nu een gitarist is of een pianist. Een viool heeft meestal weer een begeleider nodig. In deze gevallen echter blijven wij zitten met één klankpatroon, met een gelijkrichting. Je kunt erop reageren of je kunt er niet op reageren.

Op het ogenblik echter dat je op de juiste manier een samenklank gaat opbouwen, dan ontstaat er ineens iets heel anders. Er ontstaat een geheel dat bij verschillende mensen verschillende indrukken kan wekken en toch hen het gevoel kan geven van een verbondenheid of eenheid. In Nederland bestond al lange tijd een methode van zingen, waarbij iedereen een ándere, maar wel passende toon zingt. Doordat sommige tonen afbreken en andere onverwacht beginnen, ontstaat dan inderdaad een melodisch element, dat vaak iets heeft van een zeer primitieve canon.

Deze manier van zingen werd al gebruikt in oude tempels. In deze tempels waren erediensden en wanneer men de god ging aanroepen, dan gebruikte men a.h.w. dit zingen, dit toonzingen als een achtergrond. En daartégen zingt, zegt de priester dan zijn bezweringen en gebeden. De indruk die dat maakte op de mensen, was heel erg groot, maar het betekent ook gelijktijdig een áfstemming; er ontstond een zekere eenheid van gedachtenuitstraling. En daardoor werden weer verschijnselen mogelijk, die men tegenwoordig als paranormaal zou willen kwalificeren, maar die vroeger natuurlijk een direct ingrijpen van de goden vertegenwoordigden.

We komen dan langzaam maar zeker in de richting van bijvoorbeeld het gregoriaans. Het gregoriaans is éénstemmig. Maar wat gebeurt er? Het ritme heeft varianten. Gelijktijdig zijn een aantal verschillende toonhoogten aanwezig, die elk op zich, wanneer ze met kracht worden uitgestoten, wel degelijk een invloed uitoefenen op de gelovigen. U kent het allemaal wel, hè. Of weet u niet wat gregoriaans is? Ja, nou prima.

En degenen, die het weten, mogen dadelijk voorzingen aan degenen, die het niet weten (gelach). Dan krijgen we langzaam maar zeker het begrip dat je één melodie wel eens zou kunnen aanvullen door een ander melodisch element tegenover te zetten. We krijgen a.h.w. een vervlechter van de muziek, these, en contrathese, contrapunt zegt men ook. We krijgen een ritmeverschuiving. Een aantal delen, die elkaar a.h.w. aanvullen en toch op zichzelf een geheel andere sfeer of stemming dragen. De muziek wordt verhalend. En wanneer u kijkt naar bijvoorbeeld de werken van Beethoven, van Bach, Schumann, noem ze maar op, dan zult u ontdekken, dat deze mensen in de opbouw vaak bijna mathematische precisie gebruiken. Maar dat ze gelijktijdig door allerhand melodieën a.h.w. met elkaar te vervlechten, een zeer bijzonder belévingselement met elkaar mogelijk maken. Wie de muziek kan aanvoelen en erin opgaat, belééft iets. De muziek is een taal geworden, die, doordat zij zoveel varianten heeft, in omvattende wijze het menselijk leven en de emoties, maar ook de onzegbare dingen kan omschrijven. In bepaalde gevallen zou je kunnen zeggen dat de dichtkunst het steno der gevoelens is, uitgedrukt in taal, maar dan zou je ook moeten zeggen dat de taak van de muziek is de verwézenlijking van het innerlijk niet bereikbare in de mens en hem zo confronteren met delen van zichzelf, die hij onder normale omstandigheden niet beseft.

We kunnen dan weer een stapje verder doen en dan komen we terecht weer in bijvoorbeeld de sfeer van de blues. De negro-spiritual eerst en de blues zit er eigenlijk onmiddellijk mee verbonden. Het is nog steeds een beetje, ja, zelf uitdrukken van de dingen in het idioom dat ook de Europese muziek kent. Maar de gevoelens van degenen, die uitvoeren, gaan de hoofdrol spelen. De muziek wordt een emotionele overdracht. Soms zelfs een totale aanklacht. Vandaaruit kan ze zich ontwikkelen in veel verschillende richtingen. En we krijgen dan beschrijvende muziek, die gelijktijdig probeert de beléving te laten voelen als bijvoorbeeld een Grand Canion suite.

We kunnen ook geconfronteerd worden met, wat ik eigenlijk beschouw, de filmmuziek, in de tijd dat er nog geen film was, (onverstaanbaar), bepaalde dingen van Korsakoff e.d. Hier gaat het om het opwekken van een sfeer, maar alweer: de sfeer is in wezen een verandering, die je in de mens tot stand brengt.

En nu kun je natuurlijk zeggen: ja, maar waarom gaan we dan niet terug in de richting van het klassieke.

Ach, het klassieke heeft ook zijn eigen verdienste, ongetwijfeld. Er zijn vernieuwers genoeg geweest. Nederland bijvoorbeeld, Pijpers heeft er (onverstaanbaar) rare dingen gedaan. Men probeert andere systemen. Maar de taak van de muziek blijft dan nog steeds het opwekken van gevoelens, het confronteren van de mens eigenlijk met een déél van zichzelf. En daar staat dan als een soort opschrift het eigen denken van de componist, zoals geïnterpreteerd door de uitvoerende boog.

Het is zoiets als een bekende engel met de schriftrol, die boven de kerststal pleegt te zweven. Ze geeft aan wát het gebeuren daar beneden is, maar kan de aard daarvan niet zelf bepalen of veranderen. Dat is in feite wat de componist tot stand brengt en wat ook degene, die uitvoert, in wezen helpt wáarmaken. Het is het opschrift. En daaronder het doek van emotionele mogelijkheden, waarin de mens dan zélf invult met gevoelens, met beelden, met ontroering misschien of met afkeer zelfs en zegt: ja, zo vóel ik dit of zo voel ik dit niet.

De muziek gaat verder. U neemt me niet kwalijk, als ik te ver ga, dan zegt u het wel, hè. En we krijgen bijvoorbeeld te maken met de beatmuziek. Iets waar een hele hoop mensen het natuurlijk niet mee eens waren, omdat ze gewend waren aan zoetvloeiende en in feite niets eisende zaken. En van de beatmuziek kun je veel zeggen, maar niet dat ze geen eisen stelt. Haar simpel en vaak bijna explosief ritme, plus haar vaak in kreten ontaardende zaak, confronteren de mens eigenlijk met de primitiviteit van zijn eigen wezen.

Gelijktijdig zijn er associatiemogelijkheden, waardoor bijvoorbeeld je eigen protest wordt wakkergeroepen. Dit is een volkskunst geworden, zoals eens de jazz een volkskunst werd, die ook langzaam weer een eigen leven is gegaan. Want er ligt een groot verschil bijvoorbeeld tussen New Orleans stijlen en New Westcoast stijl.

Je moet begrijpen: al die dingen ontwikkelen zich op hun eigen manier. En zelfs de hedendaagse beatmuziek heeft wel degelijk haar verdienste. Ze heeft op een eigen wijze een zeer sterk wereldvervreemdende werking, maar kan gelijktijdig een ontremming betekenen van emoties, die in de moderne wereld nog wel eens in een vogelkooitje worden opgesloten. Het is al beter dan vroeger. Toen had de pastoor of de dominee het sleuteltje van het kooitje, nu mag je het zelf al bewaren.

Een andere vorm is de zogenaamde elektronische muziek. Hier worden we heel vaak geconfronteerd met allerhand geluiden uit het leven, die door elkaar gemengd worden, tegenover elkaar gezet worden, alsof de mens bezig is een milieu te herscheppen. Maar in die herschepping probeert de componist en de uitvoerder alweer om aan de mensen een bepaald gevoel over te brengen, maar ook om een bepaalde gedachtenreeks op te wekken.

Wanneer je nu begrijpt hoe door al deze vormen - en er zijn er natuurlijk veel meer en dat zou ook te uitvoerig worden - eigenlijk de muziek een soort taal is, waarbij niet direct zeggbare dingen toch kunnen worden overgebracht en dienen als stimulans voor het onderbewustzijn van de toehoorder, dan wordt ook duidelijk waarom in bijna alle tempels die we kennen muziek en geluid een grote rol spelen. Dat kan lopen van het geratel van gongs, van klang-klangs tot complete koren of zelfs hele orkesten en koren. Het kan zijn het zingen van een menigte, zich verliezen in een tooneenheid, maar gelijktijdig toch weer gedragen worden door een melodisch stuwende kracht daarachter of een ritmisch stuwende kracht.

Het is altijd weer de mens, die door de muziek - of 'ie het wil of niet - met iets uit zijn eigen wezen, uit zijn innerlijk wordt geconfronteerd. Wanneer je dan vraagt: wat is de zin, wat is de betekenis van de muziek, dan zou je kunnen zeggen: het is een vervangende middel. De mens is nog niet zover dat hij tot een telepathische overdracht en tot een doórdringen in zijn eigen onderbewustzijn zonder meer in staat is. De muziek echter vormt een sleutel daartoe. Zij ontsluit hem werelden die hij zonder dit niet zou kunnen betreden. (onverstaanbaar) een toestand, een beleven, die hij zonder dit niet zo gemakkelijk zou kunnen bereiken of alleen op een voor hem zeer schadelijke wijze.

❖ *Waarom?*

Omdat bepaalde vormen van wereldvervreemding, die muzikaal opgewekt, ook kunnen worden opgewekt door verschillende gifstoffen. Wanneer je ópgaat in een zeker soort muziek, dan heb je iets, dat heel dicht ligt bij een LSD-trip, alleen met dit verschil dat deze trip a.h.w. onder geleide gaat. Terwijl het lichaam geen

veranderingen daardoor ondergaat, wat bij een veelvuldige LSD-gebruik weer wél het geval zal zijn.

❖ *Er komt bij mij gewoon de vraag op van muziek en genezing.*

Natuurlijk, dat is niet alleen muziek, dat is álles rond de mens, wat zijn eigen emotionele toestand en zijn gevoelens kan beïnvloeden. Het kan zachte muziek zijn, zeker. Dat kan ongetwijfeld ook kleur zijn. Het kan zelfs gelegen zijn in de indeling van een ruimte. Het kan gedaan worden door variabele spanningen aan te brengen tussen bijvoorbeeld vloer en plafond, waardoor je inderdaad de levensenergieën aanmerkelijk kunt stimuleren of veranderen. De muziek kán dus genezen, inderdaad. En muziek en ritme zijn daarvoor door primitieven heel veel gebruikt. Of herinnert u zich niet hoe bij bepaalde negerstammen een met rammelaars en ratels rondstampende tovenaar begeleid door een paar akoelieten, die met op een trommeltje bezig zijn, zijn genezende spreuken uitkreunt. Soms als een wild geworden Bing Crosby. De muziek wórdt gebruikt en wérd ook in het verleden wel gebruikt. Ze werd ook gebruikt voor kwelling. Bijvoorbeeld in China heeft men de gongkweeling gekend. Dat ging om zeer hoge, zeer grote gong, die dus een groot aantal zeer lage resonanties had. En dat betekende niet alleen dat je doof werd van dat geluid, maar het betekende dat je hele lichaam eigenlijk angst en paniekreacties kreeg door septennale trillingen. En op die manier heeft men het overál voor gebruikt. U moet niet zeggen: alleen voor genezing.

Trouwens, het is ook gebleken dat bijvoorbeeld muziek het gedrag van apen kan beïnvloeden. Nu zult u zeggen: dat scheelt niet zoveel met de mens, maar wat dan te zeggen van koeien. Koeien, die bij bepaalde vormen van muziek, - die overigens voor hen melodisch maar heel weinig te betekenen hebben -, het gaat vooral om de trillingen en het ritme, komen tot een grotere melkgift, maar gelijktijdig tot een grotere tevredenheid en een betere spijsvertering.

Of wat moeten we denken van de experimenten die in India zijn gedaan, waarbij door fluitmuziek voornamelijk een korenveld heeft weten aan te zetten tot een grotere vruchtbaarheid; er waren namelijk meer en vollere aren dan normaal, alleen maar door elke dag - een tweeënhalve uur was dat ongeveer - muziek te laten horen op dat veld. Het bewijst dat leven door trillingen wordt beïnvloed. En wanneer je dát eenmaal aanneemt, dan is het helemaal niet zo gek dat er mensen zijn, die zeggen: waarom maken wij er geen gebruik van?

U herinnert zich misschien een tandarts, die furore maakte - ik meen in New York - doordat hij zijn patiënten niet verdoofde, maar een koptelefoon opzette. Daarin speelde hij dan het geluid van een neervallende water, dat 'ie zelf had opgenomen bij de Niagara Waterfalls. Het vreemde was dat dit voortdurende geruis en de toon die daarin zat voldoende verdoofde, dat de man ook zonder novoceïne e.d. te gebruiken, betrekkelijk pijnloos extracties verrichtte. Bij boren was het iets moeilijker, want dan kwam het geluid van de boor erbij. En dan heb je wel de zin om mee te joelen, tenzij de zaak ongevoelig is gemaakt en zelfs dan.

Dus ik hoop aangetoond te hebben: muziek is belangrijk, ze is ook zinvol. Niet alleen in de zin van kunstwerk. Een kunstwerk heeft alleen maar betekenis, wanneer het in een beschouwen of beleven iets wákker roept wat er zonder dat niet zou zijn. Maar het heeft invloed op het leven. Het heeft invloed op de belévingsmogelijkheid van de mens. Muziek kan ontspánnend zijn, ze kan ook totaal andere spánningen bij je opwekken en daarmee je energieniveau veranderen. Ze kan je de mogelijkheid geven om onuitgesproken diepe dromen voor een ogenblik a.h.w. als werkelijkheid te zien, zonder dat er consequenties

aan verbonden zijn, die je bij een metterdaad volbrengen van dergelijke zaken voor jezelf dan toch wel zou trekken.

Muziek kan bevrijdend zijn, ze kan genezend zijn, ze kan levengevend zijn, ze kan ontroerend, ontspannend zijn. Kortom, ze is in zich een taal, die een beroep doet op de niet direct verbaal uitdrukbaar mogelijke mogelijkheden van de mens. Maar als zodanig is ze in de hele geschiedenis van de mensheid érg belangrijk geweest. Commentaar?

❖ *En degenen, die de radiostations op zich uitzenden, (onverstaanbaar), een bepaalde invloed op ons?*

Ze kunnen inwerking hebben, maar dan moet u toch wel zeer betrekkelijk dicht bij de zender bevinden, zodat er een gemoduleerd uitstralingsveld is met een magnetische constante van 1000 tot 1500 Gaus. Wanneer dat elke dag het geval is, dan zult u daar lichamelijke veranderingen door ondergaan. Wat meer is, het blijkt dat ze ook invloed kunnen hebben, die zenders, op de groei in de omgeving. U zult bijvoorbeeld zien, als er weiland in de buurt is, dat heel vaak het gras van samenstelling begint te veranderen en dat er méér scherpe grassen gemiddeld voorkomen in de weilanden in de omgeving, waar die veldsterkte heerst, dan verderop. En dat kun je nagaan.

Aan de andere kant zullen bijvoorbeeld pruimen meestal meer vrucht dragen, wanneer ze zich in een dergelijk veld bevinden.

Aardappels daarentegen hebben over het algemeen de neiging om heel erg krielig te blijven. Het schijnt dus dat de voedselopname van de wortelknoop hierin nadelig is beïnvloed, maar ik ben geen deskundige dat ik u dat helemaal precies kan uitleggen. Ik kan alleen zeggen: zéker in de nabijheid van een zender zijn die invloeden groot. Wanneer echter de extra energie die aanwezig is, niet meer bedraagt dan ongeveer het eigen magnetisch veld of uw breedtegraad, dan kan het absoluut niets doen. Dan is het alleen een technisch overdrachtsmiddel. Voldoende?

❖ *Wordt in de verschillende geesteswetenschappelijke boeken gesproken over muziek aan géne zijde, dus na de dood dat je muziek zou horen; in hoeverre is daar een enige overeenkomst met muziek in deze wereld?*

Ja, veel en heel weinig. Dat is eigenlijk een beetje een paradox, maar in onze wereld is muziek eigenlijk een delen van gedachten, die niet volledig wordt uitgedrukt. Het is een schildering van emotionele overdrachten en daarin een beleving van een totaliteit, die verder gaat dan je éigen vermogen tot begrijpen. En dan krijgen we inderdaad te maken met iets wat we muziek kunnen noemen.

Maar je kunt beweging ook muziek noemen. Muziek der sferen bijvoorbeeld bestaat voor een groot gedeelte uit de verschuivingen binnen de normale galactische drift in een bepaald deel van de ruimte. Maar ze is er wel.

❖ *Is dat de verklaring soms van die symfonieën die Mary Brown in Engeland doorkrijgt en dan muziek gecomponeerd krijgt door entiteiten?*

Ja, hier wordt geprobeerd om in een zo mogelijk vroeger reeds gebruikt muzikaal idioom iets te zeggen over een wereld, die met deze muziek alleen moeilijk uitdrukbaar is. En dat veroorzaakt dan een stokking, onderbrekingen e.d. Maar ongetwijfeld, Mary Brown ontvangt en daarbij is het niet altijd zeker dat de genoemde bron authentiek is. Wanneer ze zegt: vandaag heb ik met Frederik gewerkt, dan is het de vraag of het de Grote of Chopin, bij wijze van spreken. Want de Grote, die dudelde graag op zijn fluit. Nou ja, dat is ook heel begrijpelijk,

als vorst, nietwaar, dan speel je op de fluit en je gebruikt daarvoor de middelen van de burgers, die naar hún rendementen kunnen fluiten (gelach). Dat bestaat op het ogenblik nog steeds, alleen komen ze er niet meer vooruit. Maar goed, ik wilde alleen dus maar zeggen: ze ontvangt inderdaad inspiratief melodieën en muziek. In vele gevallen niet door degenen, van wie ze aanneemt dat ze als inspirator optreden. In sommige gevallen wél. Er wordt gebruik gemaakt van een bepaald muzikaal idioom in de hoop iets uit te drukken, wat in uw wereld eigenlijk moeilijk uitdrukbaar is, maar door een enkeling misschien dan toch beleefd kan worden. Misschien juist wel door de kleine feilen, die vergelijkbaar bij vroegere composities en technisch gesproken, de werken van Rosemary Brown dan toch wel kenmerken. Voldoende?

❖ *En George Gershwin bijvoorbeeld, die zei: ik hoef het alleen maar op te schrijven, ik hoor steeds muziek om me heen. Dus zou je kunnen zeggen dat hij die uit diezelfde inspiratiebron heeft getapt.*

In zekere zin wel. Gershwin was in zoverre een begenadigd mens, dat voor hem voorstellingen en kleuren bijna automatisch werden omgezet in melodie, hè, dus in muziek. En één van de dingen, waarin dat het beste tot uiting komt, is denk ik Porgy en Bess. Als u namelijk eens kijkt hoe dus de muzikale effecten van deze - in zijn tijd niet zo vaak opgevoerde negeropera - het is samenvallen eigenlijk met de hele situatie, die je in zo'n dorp in die tijd kon verwachten of bij een bv, het is een haven. Dan blijkt dat hij óm heeft gezet in muziek wát er is.

En ik geloof dat dat bij hem dus kenmerkend is. Gershwin was een man, die niet zozeer gevoelens wilde omschrijven, maar die dóór zijn eigen gevoelens voorstellingen, zelfs dróómbeelden a.h.w. automatisch transformeerde naar een melodisch principe met een zeker grondritme, dat hij dan later - meestal door anderen nog - liet uitwerken en dan uiteindelijk ook (onverstaanbaar). Voldoende?

❖ *Wat doen die nu mensen bij u aan uw kant, die grote componisten, gaan ze verder of inspireren ze hier of krijgen ze heel andere taken?*

Ja, dat verschilt nogal erg, hè. Er zijn erg gevarieerde componisten. Ja, dus u vraagt nu weer een algemene noemer te geven. Hè, ze zeggen: Nederlanders zijn gierig, nou, dat is helemaal niet waar, schotten ook niet. Maar er zijn wel veel Néderlanders die gierig zijn en schotten ook (gelach). Hè, dus zijn gevaarlijke vragen. Maar er zijn enkele musici, die deze poging om in muziek uit te leven en uit te drukken, voortzetten. En heel vaak krijg je dan - ja, u heeft misschien wel eens gehoord van de zomerlandkoren en de zomerlandmuziek, hè. Nou, daar zit een stel van die jongens bij (gelach). Nou ja, en dan moet je helemaal niet gek kijken, nietwaar, als er daar een psalmachtige muziek wordt voortgebracht door een jazzdrummer, (onverstaanbaar) bijvoorbeeld of zo. Dat is heel goed mogelijk. En het is ook heel goed mogelijk dat u een soort dansmuziek hoort, die toch wel erg de richting uitgaat van, ik zou bijna zeggen, aerobicmusic (gelach), en die dan blijkt te zijn voortgebracht door een ijvere navolger van bijvoorbeeld Johannes de Heer of zo (gelach). Nou, zelfs dát is mogelijk, ofschoon Johannes de Heer en vele van zijn volgelingen niet aan muziek toekomen, omdat ze vol verwondering over hun lot voortdurend steunen: Here, Here. En tegen de tijd dat ze aan de dames toekomen, zit er misschien weer muziek in (gelach).

Maar ik wilde eigenlijk zeggen dus van een Brahms, ja, zelfs een Bach. Dus je kunt dat niet met zekerheid zeggen. Anderen houden zich weer bezig met het verschijnsel van het leven. Dingen, die ze, bijvoorbeeld Beethoven, dat is heel eigenaardig. Beethoven was toch wel een puur sang musicus in zijn tijd. Maar

Beethoven is eigenlijk helemaal overgestapt op het, ja, ik zou zeggen op de resonantie tussen persoonlijkheden. Dus uitdrukkingmogelijkheden, het scheppen van verbindingen tussen werelden, die toch heel verschillende begripsnivo's hebben. En dat komt dus ook voor.

Maar ja, een algemeen voorbeeld kan ik u helaas niet geven. En nogmaals, het spijt me, dat ik u t.a.v. Johannes de Heer (onverstaanbaar) géén gunstige informatie kon geven, al zoudt u misschien heel leuk voorkomen, wanneer hij als een soort moderne beatle zijn lofzangen zou hebben omgezet in een rockende weergave van het kosmisch gebeuren. Maar helaas.

Nog commentaar?

Nou, ik zou zeggen: nou hebben we twee onderwerpjes nou, we kunnen nog een kleine vraag erbij nemen, dan gaan we het eerste gedeelte beëindigen.

❖ *Mag ik iets vragen over autisme. Er zijn sinds '42, is dat bekend, het syndroom, en kunt u aangeven welke oorzaken daarvoor zijn, welke defecten dat veroorzaken en of daar iets aan te doen is?*

Nou, dat er aan autisme in zekere mate iets te doen is, heeft men tegenwoordig wel gedemonstreerd. Het is namelijk zo dat in het denken een afwijking bestaat. Dit betekent dat we een kringloop krijgen van het denken, waarbij álle reacties tot het éigen ik worden herleid. En datgene wat niet herleidbaar is, wordt afgewezen. In de hersenstructuur is het het meest duidelijk kenbaar. Autismen kán dan ook onder meer veroorzaakt worden door zuurstofarmoede van langere tijd, kort voor of tijdens of na de geboorte. Dan zal u ook bekend zijn, neem ik aan.

Wanneer we dan ons afvragen of er iets aan te doen is, dan blijkt dat emoties wel degelijk gewekt kunnen worden van buitenaf. En dat op die reacties de emotie eerst een inwendig gebeuren wordt gereageerd door het projecteren van de emotie vooral in het begin naar buiten toe. Maar dit betekent dat op grond van de emotie wel degelijk een uitwisseling van gegevens en op den duur zelfs een beperkt leergedrag mogelijk is.

U kunt dus niet zeggen: het autistische kind is altijd tot zijn eenzaamheid en onmaatschappelijkheid veroordeeld. Integendeel, het kan in beperkte mate wel degelijk maatschappelijk functioneren, maar de vraag is alleen of het in staat zal zijn begrip op te brengen voor de algeméne denkbeelden en gevoelens van een gemeenschap, waarin het leven moet. Ik meen dat dit heel vaak beperkt blijft. Daar, waar emotionele bindingen tot stand kunnen komen, bij voorkeur met mensen, maar desnoods ook in het begin met voorwerpen, is een doorbréking van de ik-gerichte cyclus mogelijk geworden. Is dit voldoende?

Ik kán proberen te formuleren, ofschoon het niet... nogmaals, het behoort ook weer níet tot mijn eigen speciale belangstelling. Het is namelijk zo, dat wanneer je de hersencellen ziet, een hersencel ongeveer tot zestien doorlaatbaarheidspunten kan hebben en dat deze zestien doorlaatbaarheidspunten verbindingen vormen, waardoor het associatiepunten worden. D.w.z. dat de verschillende referentiecentra daardoor met elkaar in verbinding worden gebracht en als zodanig bepaalde denkbeelden oprijzen. Dat zult u met mij eens zijn, hoop ik. Is het niet zo, moogt u corrigeren.

Wanneer we nu weten dat de gemiddelde doorlaatbaarheid bij autisme ligt op drie, tot vier punten, dan is u duidelijk dat het aantal creatiemogelijkheden aanmerkelijk kleiner is. Emotie echter kan een verhoging betekenen, ook van de spanningen, de buurspanningen, die dus in die hersencellen ontstaan. Is dit het

geval, dan kunnen nieuwe doorlaatpunten en daarmee nieuwe associatiewegen in de hersenmassa ontstaan. Wanneer dit eenmaal het geval is, ontstaat dus een groei van het reactiepatroon t.a.v. de buitenwereld. Maar aangezien de basis en de gehele groei bepaald worden door emoties, zal men misschien een reactiecapaciteit kunnen bereiken, die nog wel ligt binnen de menselijke norm, maar ik vrees dat zij in haar samenstelling toch wel aanmerkelijk zal verschillen van datgene, wat de mens bij zichzelf normaal vindt. Ik hoop dat ik het duidelijk heb gezegd. Een beetje moeilijk onderwerp hoor.

Nou, niemand zegt iets.

❖ (onverstaanbaar)

Neem me niet kwalijk, ik heb alleen maar het beginsel, ik ben geen expert. Ik heb u geen expertise geleverd, ik heb u alleen maar een paar begrippen aangedragen en een paar beelden gegeven op verschillend terrein ongetwijfeld. U moet mij dus niet beschouwen als een onfeilbare docent. Maar hetgeen ik gezegd heb, omvat zelfs t.a.v. het autisme - ik merkte dat aan de reactie toen ik het had over doorlaatbaarheidspunten - tóch misschien beginselen, waar men zich eens mee bezig zou kunnen houden. En ook misschien zou men zich bij het autisme nog bezig kunnen houden met de vraag of het niet mogelijk is door emotionele conditionering te komen tot een rationelere reactie. Ook die mogelijkheid is volgens mij niet uitgesloten, maar nogmaals, ik ben geen absoluut expert op dit terrein. Ik hoop in ieder geval dat ik u t.a.v. de door uzelf gegeven punten een klein beetje licht heb kunnen verschaffen, een paar denkbeelden heb kunnen aandragen. Hè, en als ik hier en daar zo eens een uitschieter heb geplaatst, nou ja, God, u weet zelf ook wel dat u niet helemaal normaal bent. Maar als u werkelijk normaal zou zijn, zou u zo abnormaal zijn, dat iedereen het zou merken, dus blijft u nou op uw eigen manier maar een beetje abnormaal, nietwaar. Hè, dus ik heb zeker niemand willen kwetsen of willen krenken. En dat ik een woordspeling niet altijd kon weerstaan, nou ja, u hebt zoveel dingen, die u niet kunt weerstaan op uw eigen wereld. Dus laten we daar het zwijgen maar over toe doen.

Dan blijft me alleen u te danken voor de vragen, voor de reacties en u verder een aangename avond toe te wensen, want na de pauze kunt u met vragen komen, als u die hebt. Schriftelijk is altijd beter dan mondeling. De meeste mensen praten veel langer dan ze schrijven.

VRAGENGEDEELTE

In het tweede gedeelte, u weet het vaak, op persoonlijke vragen krijgt u geen antwoord. Schriftelijke vragen gaan voor en voor de rest kijken we wel waar we terecht komen.

❖ *In de theosofie wordt gesproken over steeds terugkerende groepen mensen, wortelrassen. Wat is de betekenis hiervan; kunt u ons iets vertellen over de zeven wortelrassen?*

Ja, eh...

❖ *Ja, zeg, u moet tijd hebben natuurlijk.*

Maar ik moet kort zijn, dat moet u dan maar begrijpen hoor. Bij vraagbeantwoording moet je kort zijn. Onder wortelrassen wordt verstaan een evolutie die in wezen voornamelijk geestelijk is, maar die in de stoffelijke vorm haar neerslag zal vinden.

Daarbij neemt men aan dat er zeven opeenvolgende rassen zijn. Dit is afgeleid uit de oude astrologie, waarin men zeven planeten kende en dus ook de zeven hemelsferen. De werkelijkheid is dat groepen mensen, die eenmaal samen geleefd hebben, een bepaalde beschaving bereiken. En dan mééstal ongeveer gelijktijdig en onder gelijke omstandigheden weer plegen te reïncarneren. In deze reïncarnatie brengen ze dan iets van hun verleden met zich mee, zij het dat dat niet volledig bewust begrepen wordt natuurlijk. En daardoor ontstaat een bepaalde ontwikkeling, die eigenlijk meer geestelijk is dan stoffelijk, maar die ongetwijfeld ook de gang van zaken in de materie sterk kan beïnvloeden. Is dit voldoende?

❖ *Kan een magnetiseur de ziekte óvernemen van een patiënt?*

Ja, misschien zijn er wel ziekten, die je voor een koopje kunt krijgen, hè. Maar overnemen van een patiënt natuurlijk niet helemaal zuiver. Maar wanneer je werkt met een patiënt, dan geef je je eigen levenskracht. Ja, niet zo gewelddadig natuurlijk, maar heel gewoon. En je levenskracht geef je dan, doordat je van je eigen aura uit, bepaalde krachten laat stromen. Je neemt ze misschien wel weer elders op, maar in de praktijk betekent het toch dat, als er een tekort is in de aura van de ander, het bij jónu eveneens plaats kan vinden. En dan is het mogelijk dat je bepaalde pijntjes bij je patiënt overneemt. Dat is over het algemeen niet van lange duur en meestal is het gespiegeld. Dus heeft iemand links pijn, laten we zeggen in de pols, nietwaar, hè, dan heb jij het ook, maar vreemd genoeg in je rechterpols. Iets dergelijks kun je over het algemeen wel voorkomen door te zorgen dat, wanneer je de trillingen voelt opkruipen tot bóven de elleboog, dat je de behandeling eenvoudig onderbreekt. Je zorgt dat je eens eventjes lekker die armen afneemt, schoonmaakt, eens afslaat. Dan wacht je even totdat je het gevoel weer hebt dat je handen normaal zijn, dan dan ga je weer door. Dus zo ligt dat ongeveer. Is het voldoende?

❖ *Kunt u wat vertellen over de persoon en de boeken van Josef Rulof?*

Ja, ik roddel niet graag. Heel kort: Rulof was een zeer begaafd medium. Maar wanneer je zegt Rulof, dan spreek je over een mens, die innerlijk een bepaalde geestelijke ontwikkeling heeft doorgemaakt. Die ontwikkeling was níet zuiver lichtend. Dit komt tot uiting onder meer in vele van de doeken die die heeft geschilderd onder inspiratie. Hij ontwikkelde een systeem, waarbij hij zijn inspiratie zelf ging vertalen in theorieën en beelden. En hij heeft op die manier heel wat boeken geproduceerd. (onverstaanbaar) is eigenlijk, zou je kunnen zeggen, een póging geweest om een steeds grotere waarheid te vinden, maar gelijktijdig een poging om eigen kennis te assimileren met geïnspireerde kennis. En daardoor zijn er nogal wat tegenstrijdigheden ontstaan en ook heel wat beelden, die, mag ik het zeggen, doen denken aan het simplistisch verbond.

Wanneer je dan verder rekening houdt met het feit dat Rulof zijn paar terugvallen heeft gehad. Hij heeft bijvoorbeeld ongeveer twee jaar in zijn leven gewerkt en lezingen gehouden, zónder dat er in feite van enige inspiratie sprake was. Daarna is het weer teruggekomen. Dan kunt u wel nagaan dat je hier een zeer interessante bron hebt, wanneer je wilt kijken hoe het de boodschappen uit de geest en de eigen meningen van een mens samen vervlochten kunnen worden tot

werken die toch werkelijk vaak interessant en boeiend zijn. Maar dan moet je er ook bij zeggen: een korrel zout hoort erbij en dan met de theosofen ook, nietwaar.

Per slot van rekening, de stichtster was ook een zeer eigenzinnig mens. En wanneer je ziet wat ze doet met de interpretaties van (onverstaanbaar), dan moet je eerlijk toegeven dat ze der eigen vooroordelen heel handig heeft toegeschreven aan de grote meesters uit het verleden. En dit terwijl ze toch heel veel waarheden ook heeft weergegeven.

Ik denk dat je het altijd zult houden, wanneer je te maken hebt met mediums, met profeten e.d., dat hun éigen inzicht, hun eigen persoonlijkheid een grote rol blijft spelen bij hetgeen ze tot uiting brengen. Voldoende?

❖ *Bestaat er enige kans op verbetering of verlichting, indien een patiënt met een dwarslesie zich laat magnetiseren?*

Ja, er ontstaat in ieder geval een mogelijkheid, maar zeer geringe, tot genezing. Het proces is wel langdurig. Er kán dan inderdaad een verbetering ontstaan, er kan weer beter een neuronreactie tot stand komen. En dus op den duur kunnen heel veel van die gevolgen een beetje verdwijnen. Of je het volledig op kunt heffen met magnetiseren, is níet te zeggen. Dat hangt samen met de bestaande schade, met de bestaande oorzaak en al wat dies meer zij. Voldoende?

❖ *Kan een hond gedachten overbrengen op een mens, waar hij bij thuis was geweest door over te brengen dat hij nooit meer gezien werd? Dit is waar gebeurd.*

Als het waar gebeurd is, dan moet het mogelijk zijn (gelach). Maar aan de andere kant is dat natuurlijk de vraag. In de eerste plaats: kan een hond gedachten overbrengen? Alleen zeer beperkt en primitief. Hij kan nooit menselijke boodschappen overbrengen, omdat zijn eigen raam van denken en associëren nu eenmaal veel beperkter is dan dat van een mens. Maar hij kan wel bepaalde dingen overbrengen, maar ik denk dat de interpretatie van de boodschap toch in de eerste plaats door de mens zelf plaats zal vinden. Dat is zéker dat dieren, die een sterk contact hebben gehad met de mensen, nog na hun dood met deze mensen proberen enig contact op te nemen, maar dit resulteert meestal alleen maar in helderziende waarneming. Voldoende?

❖ *Hoe komt men in het bezit van een gave; is dit een geschenk of een ontwikkeld iets van een andere incarnatie?*

Nou, van die andere incarnatie, daar wil ik even buiten blijven, als u het niet erg vindt. Maar het is heel eenvoudig: wat u een gave noemt, dat is een rudimentaire kwaliteit, d.w.z. u heeft ze wel, maar in beginsel. Wanneer u door omstandigheden ertoe wordt gebracht om ze te ontwikkelen of te gebruiken, dan is er opeens iets, waarvan u niet weet waar het vandaan komt. Daarom heet het een gave. Het meest eenvoudige voorbeeld, nietwaar: er is een bekende helderziende, nietwaar, die viel van een ladder af. En als 'ie toen geen stevige klap op zijn hoofd had gehad, was er niets gebeurd. Nu was hij opeens helderziende. Hij ging een kwaliteit, die hij altijd had gehad, bewuster gebruiken en kwam daardoor tot vaak zeer opzienbarende prestaties. Maar gaven heeft iedereen. Er is níets, of het nu magnetiseren is, hypnotiseren, helderziendheid, helderhorendheid, mediamiciteit in vele soorten, hè, inspiratieve mogelijkheid, élke mens heeft ze in beginsel.

Maar de mens leeft nu eenmaal in een wereld, in een samenleving, waarbij juist dergelijke aspecten voortdurend op de achtergrond worden gedrongen. Door een schók, emotioneel, lichamenlijk kán dan een dergelijks iets heel vaak ontwaken.

Gaven ontstaan meestal, nadat er ábnormale spanningen, van welke aard dan ook, hebben plaatsgevonden in de persoon of diens leven. Maar ze zijn dan alleen maar de ontwikkeling van iets, wat reeds langere tijd aanwezig is en wat mijn inziens in élke mens bestaat. Voldoende?

❖ *Zou er een grotere scheiding plaatsvinden tussen de technologische specialisten en de rest van de mens?*

Nog groter? Ja, een technologisch iemand die denkt in technische termen en daar, ofschoon 'ie zelf mens is, in geheel van zijn beroep niet meer menselijk kan reageren. Heeft u dat nooit gehoord? Dus ja, je zou wél kunnen zeggen dat in de huidige situatie technologen en bureaucraten langzaam maar zeker de plaats in gaan nemen van de koning en de adel in bijvoorbeeld de veertiende eeuw. Dan zit je dicht bij de waarheid. Maar dat komt alleen, omdat de gewone mensen aannemen dat technologen, door hun technische bekwaamheden op elk terrein meer bekwaam zijn. En omdat de mensen aannemen dat de bureaucraten het zo goed weten dat ze het beter kunnen regelen. En een bureaucraat regelt dus het proces zodanig dat het bureaucratisch perfect is, maar gelijktijdig alle menselijkheid begint te verliezen. Nou, ik dacht dat het duidelijk was of niet? Ja nou, moet ik er meer over zeggen.

❖ *In een vliegdorp Wybert of Wiebert staat een kerk, gebouwd anno 1609. In die kerk bevindt zich een grafkelder met daarin kisten, lijken uit die tijd en later. Het bevreemdt ons dat deze lijken niet vergaan, noch mummificeren. Wetenschappers van onze planeet kunnen het niet verklaren waarom deze lijken niet vergaan, alsmede de lijken in de graven búiten de kerk. Mogelijk kunt u het mysterie oplossen en ons vertellen waardoor het komt?*

Nou, de wetenschappers zijn kennelijk dommer dan ik dacht (gelach), want in de eerste plaats: houd er rekening mee dat juist deze grafkelder in de dode kerk een zeer bijzondere ventilatie heeft. D.w.z. dat er een voortdurende luchtstroming aanwezig is. Dat kan, wanneer u bij hem eens afdaalt om te kijken naar de restanten, ongetwijfeld geconstateerd worden.

In de tweede plaats: we hebben te maken met een speciaal soort bodem, licht zuur, en deze bodem heeft uitwasemingen. Deze uitwasemingen werken cónserverend op de weefsels, vóóral wanneer een verdere verdamping mogelijk is. Dit echter zou elke wetenschapper die de zaak onderzoekt, niet alleen na de mummiteit, maar na het geheel al lang geconstateerd moeten hebben volgens mij. Nou, kijk eens, (onverstaanbaar), het onoplosbaar raadsel ligt in de encyclopedie (gelach).

Ja, neemt u mij niet kwalijk hoor. Natuurlijk (onverstaanbaar) niet op letten, we gaan verder.

❖ *Waarom worden de mensen steeds onverdraagzamer tegen elkaar en komt hierin binnenkort verandering of zakken we nóg dieper?*

Ja, dat laatste is natuurlijk moeilijk te beantwoorden. Wanneer ik het vanuit mijn wereld bekijk, dan heb ik wel het idee: zakken zijn er steeds meer (gelach) dus sorry. Maar wanneer ik zo kijk naar de onverdraagzaamheid, waar u het over spreekt, dan kom ik tot de conclusie, omdat de kleine sociale gemeenschappen steeds meer verbroken worden, de mens steeds meer op zichzelf komt te staan. D.w.z. die steeds minder zekerheden heeft, terwijl gelijktijdig de gemiddelde hoeveelheid mensen op een gemiddelde hoeveelheid grond groter wordt. Dat betekent dat we een massaverdichting krijgen, die alleen in het tweede geslacht

psychologisch kan worden verwerkt, omdat de persoonlijke sfeer in deze zelfbewogen dichtheid voortdurend geschonden wordt. Kunt u het volgen?

Nou, wanneer je dat hebt, dan voel je je aangevallen. Wanneer je je aangevallen voelt, word je natuurlijk geneigd tot verdediging. En op een gegeven ogenblik is de aanval eigenlijk het enige wat je over blijft om jezelf te laten gelden en iets van een persoonlijke sfeer voor jezelf te kunnen handhaven.

Die situatie zal voorlopig nog niet verbeteren, maar ik heb een blijde mededeling voor u: het geboortegetal loopt steeds terug (gelach).

❖ *Of het nou sterft, is een ander.*

Ja, maar daar neemt de sterfte weer toe (gelach). Nee, het klinkt erg gemeen, wanneer je het zo zegt, maar het is werkelijk waar. Wanneer je de gehele wereldbevolking bezielt, inclusief dus de zogenaamde primitieve landen, die nog niet zoals u voortdurend bezig zijn met optellen en daardoor meer tijd hebben om te vermenigvuldigen.

Wanneer we dat bekijken, dan blijkt dus dat de óorzaak ook - niet te controleren oorzaak vaak - de sterfte in die landen, waar érg veel jongeren zijn, voortdurend toeneemt. Dat zijn steeds weer rampen, waarbij er vele duizenden, tienduizenden soms gaan met een nasleep, die vooral jeugdsterfte ten gevolge heeft.

Gelijktijdig zien we dan in de téchnologische maatschappij (onverstaanbaar) dat eigenlijk de mensen steeds meer gaan zeggen: ach, ik heb toch AOW, dus waarom een pensioen met de last van twaalf kinderen, waarvan je niet eens weet of ze later voor je betalen. Vroeger was het zo dat je kinderaantal de verzékering was voor de ouwe dag. Tegenwoordig is de ouwe dag van staatswege verzekerd, inclusief voortdurende kortingen.

En bovendien, in een wereld, waarin je voortdurend meer bezit nodig schijnt te hebben om jezelf te kunnen zijn, zijn kinderen over het algemeen handenbinders en lasten.

En dat betekent dat je het aantal kinderen beperkt tot datgene wat je gemakkelijk aankunt. En wat je gezien je bezitsverhoudingen meent op een redelijke wijze te kunnen verzorgen. Nou ja, en dat impliceert dan weer als vanzelfsprekend dat er eens minder mensen komen. En hoe minder mensen er komen, hoe verdraagzamer ze worden, hè. En de enige andere methode is dus een situatie scheppen, waarin geweld zich af kan reageren. Hè, bij u hebben ze al een beginsel daarvan. Dat heet voetballen. Je zou zover moeten komen dus dat de mens zichzelf kan bewijzen, ook in geweld en gewelddadigheid zonder dat 'ie daarbij zijn omgeving, behalve degenen die dat ook wensen, hoeft lastig te vallen. En dát zie ik in een niet al te verre toekomst wel ontstaan. Dus helemaal hopeloos is de zaak niet.

En voor de rest moet u ook nog één ding goed in de gaten houden: de mensen op aarde worden in hun wijze van denken en leven, maar ook in hun mentaliteit voor een héél groot gedeelte bepaald door de regeringen, die ze kiezen. Ja, dus eigenlijk zie je wat een volk is, wanneer je kijkt naar de regering, die het kiest. Nou ja, ik wil niet zeggen dat jullie een rotvolk zijn, maar ..

❖ *We kiezen ook ergens (onverstaanbaar) als (onverstaanbaar).*

Nou, u kiest over het algemeen degene, van wie u dénkt dat u een voordeel zal bezorgen, waarna het voordeel voor zichzelf neemt en uw lasten verhoogt (gelach). Goed, we waren met een vraag bezig.

❖ *Hoe staat u, geestelijk gezien, tegenover sterilisatie bij de man of bij de vrouw?*

Ik wil niet veel zeggen, maar het schijnt donderen te zijn hier (lawaai van passerende auto's op de achtergrond) (gelach). Goed, wat denkt u van sterilisatie? Nou, (onverstaanbaar) vind ik het uitstekend. Wat de man en de vrouw betreft, ik meen dat op zichzelf daartegen geen bezwaar zou zijn, wanneer de sterilisatie op een zodanige wijze gebeurt, dat men, indien het men later betreurt, het ongedaan kan maken. Ik ben absoluut een tégenstander van gedwongen sterilisatie onverschillig hoe of waar. Voldoende?

❖ *Ook wanneer er gebrekkige kinderen geboren worden?*

Dat is áltijd dan nog de verantwoordelijkheid van de ouders. En ik geloof dat u een grote fout hebt gemaakt in uw maatschappelijke ontwikkeling door de verantwoordelijkheid voor de kinderen voor een groot gedeelte af te wentelen op de gemeenschap. Ik geloof dat de ouders moeten léven met de consequenties van hetgeen ze voortbrengen, of men dat nu prettig vindt of niet. En ja, dat is een geestelijk standpunt hoor. Hoeven jullie je niks van aan te trekken, maar.....

Ik denk dus dat een sterilisatie in vele gevallen, wanneer men beséft wat er gaande is, wel kán geschieden.

Dat men ook in bepaalde gevallen om andere redenen zich laat steriliseren en zo lang dat geen blijvende situatie is, zodat men dus terug kan, zeg ik: geestelijk gezien heb ik er niets op tegen. Per slot van rekening: jullie hebben ook wel eens met een (onverstaanbaar) stok te maken of zo. Hè, dat komt wel weer in orde. Voldoende?

❖ *Maar waarom zou je dan terugkomen? Je neemt toch in je leven niet beslissingen, waar je de rest van je leven niet op terug kan komen.*

Omdat over het algemeen sterilisatie een ingreep is, waarvan de mensen wel één aspect begrijpen, maar waarbij ze onder meer door gebrek aan voorlichting, laat ik zeggen: morele gebreken in de maatschappij ook, de werkelijke consequentie voor zichzelf niet voldoende beseffen. En daarom meen ik dat er een terugweg moet zijn. Per slot van rekening: wanneer je in een geloof zegt dat iemand zich op het láátste moment nog bekeert, hè, dat 'ie ook in de hemel komt, dan zeg ik: nou jongens, dan zijn degenen, die hun hele leven vroom zijn op het ogenblik stommelingen geweest (gelach). Maar wanneer je het zo bekijkt, wanneer er dus zoiets is, dan moet er een weg terug zijn, ténzij men volledig in staat is alle gevolgen te overzien en te begrijpen van een dergelijke definitieve ingreep.

Dat is hetzelfde als bij de doodstraf, wij zijn ertegen. Niet omdat wij zeggen: de maatschappij heeft het recht niet bepaalde individuen blijvend uit haar midden te verwijderen, maar omdat wij zeggen: de maatschappij is niet onfeilbaar. En wannéer zij een fout gemaakt heeft, zal door de doodstraf die fout nimmer meer hersteld kunnen worden. En dat is dan de reden waarom ik ook in dít opzicht zeg: onder voorbehoud, het moet herstelbaar zijn.

❖ *Het is niet herstelbaar.*

Er bestaan methoden, waarbij het wél herstelbaar is. Informeert u zich bij de medische wetenschap. Die zal u álles erover vertellen en ongetwijfeld u nog een brochure meegeven, zodat u eventueel de noodzaken voor uzelf kunt overwegen.

❖ *Mag ik nog even dooraan?*

Als het niet te lang is.

- ❖ *Nee, ik begrijp uit wat u zegt iets, u zegt dat, u zegt dan: mensen kunnen niet altijd verantwoordelijkheid - misschien (onverstaanbaar) - dat mensen niet altijd verantwoordelijkheid voor hun eigen beslissingen kunnen dragen.*

Nou, dat is dan in de praktijk waar.

- ❖ *Maar het hele leven is toch verantwoordelijkheid nemen voor je eigen beslissingen.*

Het is een verantwoordelijkheid nemen voor je éigen beslissingen. Maar wanneer een beslissing iets omvat, wat op geen enkele wijze meer te herstellen is, dan lijkt het me beter een dergelijke beslissing uit te stellen.

- ❖ *Over welke gevolgen heeft u het dan?*

Ik denk bijvoorbeeld aan emotionele gevolgen. Men laat zich steriliseren, omdat het zo lekker gemakkelijk is. En komt later tot de conclusie dat men het nageslacht niet kan voortbrengen op het ogenblik dat dit een bijna een emotionele noodzaak is. Een soort voortbestaansdrang, zoals die in vele mensen bestaat. Dan ontstaan daaruit de meest krankzinnige psychische situaties, die ook geestelijk schadelijk kunnen zijn.

- ❖ *Je komt in een situatie, waarin je kan zeggen: nou, dit gezin is wel compleet. En wanneer je op een bepaalde leeftijd gekomen bent, dat je of je eventueel, eventueel (onverstaanbaar), toch geen kinderen meer zou willen hebben of zou kunnen krijgen misschien.*

Dit zijn úw overwegingen, het is en blijft úw beslissing. U hebt mij gevraagd: hoe staat u daar geestelijk tegenover. En op grond wat hetgeen ik persoonlijk na de dood heb meegemaakt en bij anderen heb gezien, ben ik ervan overtuigd dat wij soms zaken als vaststaand aannemen en later daardoor met geheel ons wezen in moeilijkheden komen. En dan is het altijd bétér, wanneer wij dan toch een káns hebben om de zaak te veranderen of te herstellen. En vanuit dát standpunt heb ik het oordeel gegeven.

- ❖ *Ja, maar de zaak is altijd een kwestie van keuze. Een mens onderscheidt zich van een dier door juist als heer van de keuzes te kunnen opereren. En het kwaad is aantrekkelijker dan het goede, want anders zou je geen keuzepatroon hebben. Dan zou iedereen automatisch het goede doen.*

Ja, dit ontaardt in een discussieavond, maar ik moet hier wel op antwoorden. Wie zegt u dat hetgeen u goed acht, goed is?

Wie zegt u dat hetgeen u het kwade noemt, kwaad is.

- ❖ *Laten we zeggen dat dan een kosmisch gebeuren is; dat iedereen toch bij zichzelf weet wat goed en kwaad is. En los van de cultuur, waarin je dus opgegroeid bent.*

Aha, nu krijgen we pas iets aardigs. Los van de cultuur. M.a.w. goed en kwaad zijn zaken, die bepaald worden door het totale weten van de mens inclusief het onbewuste en bovenbewuste invloeden, waardoor hij, vanuit hetgeen hij wezenlijk is, al datgene wat een bevestiging van zijn wezenlijke persoonlijkheid betekent, als positief ervaart en al het andere als negatief. Hierbij worden goed en kwaad niet meer als algemene waarden gehanteerd, maar zijn ze afhankelijk van het standpunt van de beoordeler. En in dát geval zeg ik dus: u hebt gelijk. Op die manier bestaan goed en kwaad, maar alleen op die manier.

En als u zegt: ik kies een bepaalde richting, want ik voel dat 'ie voor mij goed is, dan vraag ik mij af welke invloeden daar ook uiterlijk weer voor bestaan.

- ❖ *Ik denk dat je een stukje van je onderbewustzijn bewust maakt. De mens is een product in wording, is niet statisch en daardoor: ieder mens is dus bezig te worden tot aan zijn dood toe, waarschijnlijk daarna ook.*

Ja, voor degene, die door het blik overdonderd werden (lawaai op de achtergrond) wil ik even herhalen wat hier weer in de discussie naar voren komt, want het is nou echt een discussie aan het worden. Hij zegt namelijk: ja, kijk eens, ik geloof dat de mens is geen vast wezen, blijft voortdurend veranderen, evalueren. En dat gaat door tot aan de dood toe en later ook.

Dat is natuurlijk alleen in beperkte zin waar. We zien namelijk dat bij het ouder worden op een gegeven ogenblik bij zeer vele personen een stilstand optreedt in hun vermogen om een wereld te benaderen en te begrijpen. Dat hun gevoelens daarbij heel vaak teruggaan naar vroegere belevingen en dat heel vaak op grond van waarden uit hun jeugd beoordelingen worden gegeven t.a.v. de wereld, waarin ze nu bestaan. Van een permanente vooruitgang dus in het geuite bewustzijn kan geen sprake zijn.

Wél begint men, indien men dit wenst - want er zijn er een hele hoop blind voor - méér inzicht te krijgen in de betekenis der dingen en men zal meer het belangrijke van het ónbelangrijke kunnen scheiden. Hierdoor kan men zich toespitsen op de voor het ik wenzelijke waarden. Dit is juist en dit is het proces dat ook na de dood wordt voortgezet. Zo, mag ik nou naar de volgende vraag.

- ❖ *Is het mogelijk dat er mensen op aarde zijn, die door geleide geesten, meesters, van een andere planeet beproefd, getraind en onderricht worden? (gelach)*

Als ik nu een trapezeartiest zou zijn, dan zou ik heel gauw een kruisje slaan. Luister: er zijn wel invloeden van andere dan menselijke rassen hier op aarde. Of je deze invloeden geleide geesten of meesters of goeroes mag noemen, is voor mij iets waar een héél groot vraagteken achter staat. Dat mensen hierdoor enigszins worden beïnvloed, is denkbaar. Dat deze beïnvloeding volledig is en ten doel heeft hen te vormen, lijkt mij niet denkbaar, omdat de verschillen tussen de beschavingen dèrmate groot zijn, dat het eenvoudig niet mogelijk is om het geheel van het willen en denken van een wezen dat zover gevorderd is, over te dragen met alle training erbij aan een mens op aarde. En daarom lijkt het me iets waar je een heel groot vraagteken achter moet zetten. Hierbij verder nog een opmerking - neemt u me niet kwalijk hoor, ik zit er tussen door te kletsen elke keer, maar ja, dat is dat gedonder, dat heeft me aangestoken. Er zijn meesters, dat is ongetwijfeld waar. Maar een meester, die zich zo noemt, is er zeker géén. Want het kenmerk van meesterschap is de stilzwijgendheid, waarbij de totale kracht door degenen, die daarvoor geschikt zijn, tóch ervaren kan worden, zonder dat daaraan enige rangorde wordt ontleend.

En met een geleidegeest is het natuurlijk ook, ja, u hebt ongetwijfeld invloeden uit de geest, die u kunnen helpen en geleiden. Dat komt voor. Zijn niet altijd dezelfde, hè. Soms is het een verdwaalde, die je even op pad helpen of zo. Maar onthoudt nou één ding: geleidegeesten zijn alleen niet uit uzelf stammende impulsen, die u eventueel stimuleren om uw eigen gedrag nader te bezien. Dus wie zegt: ik moet mijn geleidegeest vragen, hè, net als vroeger in de klas, weet u wel. Doet u dat tegenwoordig nog niet? Nee, dat was een code, dat was namelijk de grote boodschap. En dit was: ik weet het, symbooldaad. Maar wanneer je dus éérst moet vragen aan een geleidegeest of je iets moogt doen of hoe je het móet doen, dan is het géén goede geleidegeest. Want een goede geleidegeest helpt u om uzelf te zijn en uzelf verder te ontwikkelen. Het is dus níet iemand, die gezag of macht over u kan uitoefenen. Is het voldoende? O jee, nou heb ik waarschijnlijk

wel op een paar lange tenen gestaan. Ja, geestelijk ook hoor. Ik zie er een bij, die zijn net zo erg aan onze kant als aan de uwe, alleen op een andere manier. De volgende vraag.

- ❖ *Is het u bekend dat er zich bij Devon in Engeland en bij de Russische grens kristallen uit Atlantis bevinden met informaties in micro-codes en waarbij ze verbonden zijn met een wereldwijde communicatie?*

Dit is mij niet bekend. Kristallen in een communicatie-keten kan ik mij voorstellen, maar als een soort microboodschap in een kristal kan ik mij alleen maar een kristal voorstellen, waarvan dus het éigen raster gemoduleerd is. Maar in een dergelijk geval kan het alleen blijven functioneren, wanneer het tegen verandering is afgeschermd en kan het dus niet meer deel zijn van een communicatie-keten. Er is niets van bekend, ik zeg het nogmaals. Maar zoals het gesteld is, lijkt het mij uitermate onwaarschijnlijk.

- ❖ *In Amerika heeft men door onderzoek op tweelingen, die apart, gescheiden dus, opgevoed zijn, geconstateerd dat deze mensen precies hetzelfde doen. Dezelfde hobby's. Ze gaven kinderen dezelfde naam, hun vrouwen heetten allebei arm, ze waren allebei tweemaal getrouwd. De genen bepalen de eigenschappen, maar ook bij een tweeling? Ja, ze waren allebei de delen van de tweeling. De genen bepalen dus ons gedrag. Heeft opvoeden dan nog zin en hoe zit het dan met de reïncarnatie, als alles al bepaald is?*

Als je kijkt naar de jeugd van tegenwoordig, heb ik het idee dat vele ouderen zich eveneens afvragen: heeft opvoeding nog enige zin? (gelach) Maar ik zou graag het volgende willen noteren. In de eerste plaats: wanneer twee volledig verwante geesten in een ééneiige tweeling incarneren, is de kans op een vergelijkbaarheid in het leven groot. Van absolute identiciteit zal in het leven echter zelden sprake zijn.

Het is mogelijk dat in een enkel geval ze op dezelfde dag trouwen en dat de vrouw toevallig dezelfde naam heeft. Maar erg waarschijnlijk is het alweer niet. Wél blijkt dat zowel in lichamelijke kwalen als ook in bepaalde geestelijke crisis een praktische identiteit blijft bestaan. Er is dus inderdaad een genétische bepaling voor geneigdheden en zwakke punten, waardoor een parallellisme waarschijnlijker wordt zonder daarom ook obligaats te zijn. Ja, dat heb ik eens heel mooi gezegd. Voldoende?

- ❖ *Kan men via de psychofon, psyrikon contact met u maken; op welke frequentie (gelach)?*

Nou, als u met mij contact wilt maken, dan moet u een frequentie hebben van het blauwe licht met een tikkeltje goud erin. En wanneer u in staat bent om deze frequenties innerlijk te vinden, dan vindt u ook de frequentie die nodig is om af te stemmen. Er is namelijk sprake van een geestelijk proces, waarbij de stoffelijke afstemming slechts de aanvulling daarvan vormt en dus niet van een vast kanaal, waarop we uitzenden. Voldoende?

- ❖ *Een geest heeft een draaggolf nodig om naar beneden te komen (gelach). Als men nu een enorm sterke draaggolf van één Herz uitzendt, komen er dan geesten van hoog of laag plafond naar beneden? (gelach).*

Ik dacht dat het hele plafond naar beneden was gevallen. Ja, nou vraagt u me iets. In de eerste plaats: kennelijk ziet u een draaggolf als een soort verstelbare zwaartekracht voor de geest. Dat is natuurlijk niet waar. We hebben géén draaggolf nodig om maar beneden te komen. Er zijn zelfs mensen die doodgaan en die donderen zonder meer. Dus (onverstaanbaar) 'hoog' en 'laag' zijn

onderscheidingen, die niets met richting te maken hebben. Hoogbewustzijn betekent een grotere uitbreiding van bewustzijn en een groter herkenningvermogen voor grote lijnen en misschien wat minder voor details. Lager bewustzijn: beperkt kenvermogen, misschien bijzondere interesse voor details, maar weer niet de mogelijkheid tot correlatie van het geheel en als zodanig dus beperkter. Dit betekent ook dat je dus geen hóógte hebt, waar je af kunt vallen, punt één.

Punt twee: we hebben geen plafonds. Weliswaar zijn er vele woningen in het huis onzes Vaders, maar - ja, nee, dat is echt waar, dat is een spreukje uit de bijbel, maar het is toevallig echt waar - iedereen vindt een wereld waarin hij past in de geest. Ook wanneer 'ie nergens bij past, dan vindt 'ie nóg een wereld, die hem helemaal niet past (gelach).

Dus wanneer u een draaggolf beschouwt als iets lijfelijks of lichamelijks of in energie uitgedrukt, dan zeg ik: het bestaat niet. Wanneer u echter zegt: wanneer wij komen door een persoonlijke afstemming tot een grote gelijkheid met de afstemming van een van die andere wereldjes, een van die

woningen, dan zeg ik u: hierdoor wordt inderdaad contact mogelijk, soms wederkerig, soms eenzijdig. Dát bestaat dus wel.

❖ *In hoeverre is de bijdrage van Rudolf Steiner en de antroposofie waardevol voor de mensheid in de stof en in de geest? Kunt u met name ingaan op zijn visie op de periode tussen dood en nieuwe geboorte.*

Ja. Het is opvallend dat heel veel mensen de meest omvangrijke beelden scheppen van die dingen, waar ze het minst van begrijpen. En ik moet tot mijn spijt opmerken dat Steiner in dit opzicht ook wel eens over de schreef is gegaan.

Als u zegt: de betekenis voor de antroposofie, ik zou zeggen: Steiner is in feite een antroposofie, de eerste mystieke samenvatting, waarin het geheel van het menselijk weten en kennen tot een geheel kan worden gevormd, waarbij niet de geestelijke waarde van de mens ontkend wordt.

En dan in de tweede plaats: hij heeft geprobeerd te verklaren. Een mysticus is altijd weer degene, die een verklaring geeft op grond van gekende feiten, maar zonder zekerheid dat de verklaring juist is. U weet wat een filosoof is: een filosoof is iemand, die op een zandkorrel van feiten een tot de hemel reikende toren van veronderstellingen opricht.

De mysticus is iemand, die uit één werkelijke beleving een belevingsmogelijkheid distilleert, die hij voor zichzelf volledig waarmaakt, zonder te beseffen dat het een persoonlijke waarheid is, die nimmer algemeen van kracht kan zijn.

Steiner is in vele van zijn opvattingen een mysticus. Wanneer we dit begrijpen, dan wordt ook duidelijk waarom hij bijvoorbeeld tussen dood en geboorte een bepaalde cyclus zich af laat spelen - hier zien we ook de rozekruizersinvloeden trouwens sterk meewerken - die voor hem aanvaardbaar en beleefbaar is. Dit neemt niet weg dat zover het wij bij mensen kunnen rekenen, hij zeker hoorde tot de Verlichten. Men zegt graag: Ingewijden, maar ik weet niet of Wijding in deze tijd iets is. Doet mij teveel aan collectezakjes denken. En daarom zeg ik maar een Verlichte. Iemand die in zich inderdaad een heel groot beseffen en een groot veronderstellen kende. En in zijn werk in de praktijk daarvan neerleggende, benaderingen heeft gegeven, die voor een deel door de mensheid zelfs nú nog niet in hun volledige en werkelijke betekenis worden beseft.

Nou, dat is kort, hè. Ja, maar ik moet ook aan mijn tijd gaan denken. Het is die discussie geweest.

❖ *Wat voor rol speelt karma in naties of grote bevolkingsgroepen?*

Karma speelt hierin geen directe rol. Een bevolkingsgroep of ras is gelijk door goed of rassegeest, d.w.z. een bewustzijn, dat in is gesteld op het geheel daarvan, bezig aan een voor deze groepsspecifieke verandering. Je kunt zeggen: evolutie, maar dat is niet altijd helemaal waar.

Echter wordt daardoor binnen de groep een sfeer geschapen, die mensen met bepaalde achtergronden en een bepaalde beleving méér aantrekken voor incarnatie dan anderen. D.w.z. dat de persoonlijkheid op grond van zijn voorgeschiedenis hetgeen 'ie geleerd heeft en misschien ook nog niet geleerd heeft, zich zal voelen áángetrokken tot die groep, waarin de belevingsmogelijkheid.....

(De band houdt ineens op).

(Het Schone Woord weggelaten).

Vrienden, ik dank u voor uw aandacht en ik wens u allen verder een aangename en gezegende avond toe.

Goedenavond.

Auteursrecht / Copyright

© 2004, Orde der Verdraagzamen. Alle rechten voorbehouden. De Vereniging "Orde der Verdraagzamen" verleent u hierbij toestemming teksten en documenten die door de Vereniging "Orde der Verdraagzamen" op het World Wide Web gepubliceerd zijn voor niet-commercieel gebruik te kopiëren, mits elke kopie die u van deze teksten en documenten maakt van het volgende copyright-kenmerk wordt voorzien: © Vereniging "Orde der Verdraagzamen". Niets in de door de Vereniging "Orde der Verdraagzamen" gepubliceerde teksten en documenten mag worden uitgelegd als verlening van enig recht aan u of anderen, met uitzondering van de hierbij gegeven toestemming tot kopiëren voor niet-commercieel gebruik.